

In de komende 12 maanden nadat de vaccinaties gezet zijn, komen we naar een nieuwe werkelijkheid qua werken, vergaderen en dienstverlening.

De afgelopen 12 maanden Covid lockdown hebben ons veel geleerd. Dat thuiswerken voor veel beroepen niet onmogelijk is. Dat thuiswerken daarentegen voor veel andere beroepen volledig onmogelijk is. Dat zakelijk dienstverlening in toenemende mate digitaal en op afstand kan gebeuren zonder persoonlijk contact.

De afgelopen 12 maanden hebben ons ook geleerd dat het wantrouwen jegens de overheid niet afneemt, ik noem hier drie woorden "Covid in brede zin", "Toeslagenaffaire", "Omtzigt en Verkenners.

Dat wantrouwen jegens de overheid wordt ook gevoed door het falend beheer van grote processen Zoals bijvoorbeeld ICT of grote bouwprocessen en ook het niet al te hoge tempo van vaccinatie.

We leven in een fantastisch land, maar wel in een land waar alles is dichtgeregeld. Desondanks is het zelden gelukt om een groot project binnen de geplande tijd en zeker niet binnen het beschikbare budget af te ronden. Kijk maar naar wat nu weer met de sluis in Den Oever gebeurt en de hele renovatie van de Afsluitdijk. Keer op keer is de situatie bijv. met vergunningen te optimistisch ingeschat, schatten adviseurs kosten lager in dan de offertes van aannemers blijken te zijn en is te weinig rekening gehouden met tegenvallers in de loop van het project. En dan gaat het niet alleen om de overheid, in het bedrijfsleven en ook in de visserij zie je dit fenomeen.

De afgelopen periode heeft ook geleerd dat we in toenemende mate in de ban komen van gejuridiseerde milieu regelgeving. Ik noem pfas en stikstof. Steeds vaker en steeds harder wordt daarover vanuit de rechterlijke macht corrigerend opgetreden. Ook hier is teveel gedacht van 'zal wel mee vallen'. Maar de professionele juristen van allerlei, veelal groene, organisaties en de vaak nog beter scorende amateur juristen van kleine actiegroepen, zien keer op keer kans vertragend en soms verlamdend op te treden. Omdat ze dat willen en omdat ze daartoe de kans krijgen.

Tegen die achtergrond wil ik uw aandacht vragen voor onze haven en de ontwikkelingen. Geen vergezichten over waterstof of onderzeeboten, maar gewoon over schepen, booreilanden, uitlaatgassen, geluid, hijskranen, heftrucks en vrachtwagens, lasaggregaten, snijbranders en slijptollen. Allemaal dingen waar niet thuiswerkende mensen hun brood mee verdienen en die een belangrijke impuls zijn voor onze haven. Dat is overigens maar een haven 'van niks' qua ruimte maar gelegen op het meest strategische punt in de Noordzee. We moeten het hebben van een hoog en intensief activiteiten niveau. Van de dingen die er juist wel kunnen en waar we wel erg goed in zijn. Logistiek voor alles wat op de Noordzee gebeurt, inclusief de link met de luchthaven en de niche markten in scheepsreparatie. Het accommoderen van visserij hoort daar ook bij. We hebben nu nog een visafslag qua omvang gebaseerd op activiteiten 25 jr geleden. Dat gebouw is anno 2021 dus veel te groot. Daarom verzetten we als visafslag de bakens. Daarom willen we die afslag omvormen tot een moderne logistieke hub. Voor vis, maar ook voor allerlei andere activiteiten op en vanuit de Noordzee. Niet in de laatste plaats op wind op zee.

Ik hecht er aan u te melden dat we in allerlei dossiers inmiddels als visserij goed overleg hebben met de drie Noordkop Gemeenten en dat daar snel geschakeld kan worden Maar een directe en gerichte lobby om de commerciële propositie van de Noordkop voor Wind op Zee neer te zetten verdient een impuls. Ik heb het gevoel dat het misschien wel iets teveel aan het Ontwikkelingsbedrijf overgelaten wordt. Als we echter niet met lokale mensen uit de praktijk en autoriteiten gericht de krachten bundelen raken we achterop bij de IJmond en Groningen.

De Noordkop visserij heeft echter ook uw hulp nodig. Om ervoor te zorgen dat stikstof niet gaat zorgen voor een volkomen verlamming van onze kustvisserij. Om ervoor te zorgen dat de Brexit geen beperkingen oplegt aan activiteiten in onze haven. Maar uw hulp is vooral nodig door ervoor te zorgen dat er robuuste bestemmingsplannen zijn die tegen een juridische kopstoot kunnen en die de haven en alle daaraan verboden maritieme industrie volop ruimte geven. Niet om maar raak te rotzooien, maar om verantwoord toekomstgericht anno 2030 haar werk te kunnen doen. Inclusief onvermijdelijke rook en lawaai.

Uw voorgangers hebben 50 jaar geleden een cruciale fout gemaakt met het toestaan van de woningbouw van het Marinapark. Daardoor is het industrie Westoever uiteindelijk ontdaan van alle watergebonden activiteiten. Dat gebeurde niet meteen, maar wel uiteindelijk. Maakt u die fout nu niet met Willemsoord. Zorg er voor dat er een ontwikkelingsplan ligt wat, zoals gezegd, realistisch, robuust en toekomstbestendig is. Een plan wat brood op de plank brengt. Met volop ruimte voor de haven en de bedrijven. Geen plan wat uitgaat van wishful thinking en inzichten van consultants. Een plan wat de burgers van deze stad niet opzadelt met een erg hoge hypotheek in geld maar vooral een hypotheek aan beperkingen in ontwikkelingsmogelijkheden door te optimistisch zaken niet goed juridisch af te dekken.

Ik wens u wijsheid in uw beraadslagingen en afwegingen.